

Mordet på John F. Kennedy var et statskupp – satt i scene av det amerikanske etablissementet.

Den 22. november 2019 er det 56 år siden amerikanerne kvittet seg med sin daværende president ved en offentlig henrettelse direktesendt på TV, der blod og hjernemasse sprutet ut over bilen, gaten og folk i nærheten. De som innser i dag hvordan det amerikanske etablissementet forsøker å knekke president Donald Trump med alle midler, bør ikke overraskes over påstander om at det samme etablissementet sto bak mordet på president John F. Kennedy i 1963. Demokratene og mediene i USA har fra dag en nektet å akseptere at Trump ble valgt på demokratisk vis, og har kjørt kampanjer for å forsøke å kvitte seg med han. Det var lettere for drøyt 50 år siden. Da kunne man ganske enkelt myrde presidenten, og hele etablissementet sto klare til å tåkelegge mordet og legge skylden på en enslig "lone nut", som forhenværende president Georg W. Bush kalte den påståtte skytteren Lee Harvey Oswald i sin tale i Gerald Fords begravelse, samtidig som han flirte bredt. Han visste så inderlig godt at Lee Harvey Oswald var en uskyldig patsy!

Store deler av det amerikanske folk nekter å tro at Kennedy ble myrdet av en "single lunatic, og en amerikansk kongresskomite har konkludert med at Kennedy ble myrdet som en følge av en sammensvergelse, men det virker ikke som denne konklusjonen har funnet veien verken til amerikanske eller norske medier. Hver eneste gang saken omtales i offentligheten, blir Lee Harvey Oswald omtalt som den enslige skytteren. Sannheten er at Oswald ikke skjøt et eneste skudd. Han sto i døråpningen foran "The Texas School Book Depository" da bilkortesjen passerte og Kennedy ble skutt. Både bilder og film som har dukket opp i løpet av årene, viser at Oswald både står i døråpningen og etterpå beveger seg ned trappene og går ut på plassen foran skoleboklageret. For de som ønsker å sette seg inn i diskusjonen omkring bildene av Oswald foran skoleboklageret samtidig som Kennedy ble skutt, kan jeg opplyse at han gjerne omtales av forskerne som "the doorman".

Bildet over ble tatt av Associated Press sin fotograf James Altgens i sekundene etter at Kennedy var truffet av et skudd i halsen. Forstørrelser av bildet viser tydelig at Kennedy har løftet opp begge armene foran seg som for å beskytte seg mot flere skudd forfra. Enda mer interessant er at forstørrelsene viser meget tydelig at mannen til venstre i det mørke området ved inngangen til skoleboklageret langt bak i bildet, viser en mann som har på seg helt identiske klær med den påståtte enslige skytteren, Lee Harvey Oswald, en åpen mønstret skjorte over en hvit T-skjorte. Fotospesialister har funnet et ekstremt stort antall likhetspunkter mellom denne personen kalt "the doorman" og Lee Harvey Oswald, selv om forstørrelsen viser at selve ansiktet tydeligvis er forsøkt manipulert. I de senere årene har også flere videofilmer fra mordet blitt offentliggjort, og flere av dem viser en mann som er identisk med Lee Harvey Oswald bevege seg rundt i området ved inngangen. Han kan åpenbart ikke ha befunnet seg i 6. etasje og avfyrt skudd. Verdt å merke seg er også at ingen av Secret Service agentene opptrer i samsvar med sine instruksjoner. Hastigheten på Kennedys limousin var her veldig lav, presidenten var særlig utsatt for snikskyttere fra alle de høye bygningene både bak, til sidene samt jernbaneovergangen foran, og agentene burde ha løtp ved siden av limousinen og/eller stått på fotbrettene som var montert på baksiden av bilen! Limousinens lave hastighet er åpenbar fordi agenten med oppdrag å beskytte Jacqueline Kennedy meget enkelt hopper ned av Secret Service følgebilen og kommer seg opp i presidentens limousin.

Og hvorfor er det så avgjørende at Oswald er blitt sikkert identifisert som mannen som står i døråpningen foran skoleboklageret? Jo, fordi det gjør det umulig at han samtidig kunne befinne seg i 6. etasje og skyte presidenten! Oswald hevdet også selv at han sto i døråpningen og det er blitt bekreftet av flere av vitnene. Likevel har det visst ikke sunket inn hos amerikanske og norske medier. Konklusjonene til dem som har forsket grundig i datidens vitneutsagn, i det som finnes av billed- og filmbevis samt bevisene fra dem som har stått frem i vår tid, kalles av mediene ganske foraktelig for å være konspirasjonsteorier. I mine øyne er dette et begrep som er diktet opp av maktøverne for å diskreditere seriøse forskere som har avslørt maktens bruk av provokasjoner for å oppnå sine hensikter.

De som har forsket inngående i USAs innblanding i andre lands indre anliggender, har funnet både rovmord av politiske ledere samt høyst uetiske handlinger som har utløst krigshandlinger i den tro at provokasjonene var utført av politiske fiender, mens det i realiteten var CIA som sto bak. CIA hadde i tiårene etter andre verdenskrig, i løpet av den kalde krigen, egne drapsskvadroner, snikmordere og skytterlag som henrettet utenlandske ledere på venstresiden og fjernet uønskede politikere. Disse sakene må vurderes i lys av den kalde krigen, der USA var livredde for det kommunistiske verdensherredømmet. Og da revolusjonen gjorde Cuba til en kommunistisk støttespiller for Sovjet, fikk CIA, mafiaen og eksil-cubanerne i USA felles interesser, forbindelsen mellom dem ble knyttet og de etablerte et samarbeid som kom til nytte da de ønsket å myrde presidenten. De fant nemlig etter hvert ut at de også hadde felles interesser av å rydde USAs president av veien. Mafiaen opplevde at presidenten ved sin justisminister, Robert Kennedy, forsøkte å knekke dem, CIA kjempet for sin eksistens da presidenten sparket deres ledere og ønsket å oppløse dem etter den mislykkede invasjonen av Cuba og eksilcubanerne hatet presidenten fordi han viste unnfalighet overfor Cubas kommunistiske regime. Cuba hadde vært mafiaens og den velstående delen av Cubas

innbyggeres fristed for casino-virksomhet og alkoholhandel, som innbrakte gigantiske summer. Med Castro forsvant et paradys for mafiaen.

Men dette var ikke de eneste grupperingene som var rasende på Kennedy. FBI's diktatoriske leder J. Edgar Hoover anså Kennedy som en sikkerhetsrisiko på grunn av hans mange kvinneeventyr, bla a med kvinner som også var mafialederes elskerinner. Kennedy hadde dessuten planer om å skattlegge oljebransjen hardere, han ville begrense USAs krigføring, bla a i Vietnam, og han ville legge om hele pengepolitikken i USA og frata private aktører muligheten til å tjene grovt på å trykke opp penger. Kort sagt var John F. Kennedy en usedvanlig idealistisk president som truet både den økonomiske og politiske makten til flere store og mektige maktsentra i USA, og de fant sammen om et ønske om å kvitte seg med Kennedy, og få innsatt den langt mer medgjørlige politikeren Lyndon Baines Johnson, som i løpet av sin presidenttid bygget opp enorme formuer på investeringer både i olje- og våpenindustrien. Noe av det første Johnson gjorde som president, var å trappe opp krigen i Vietnam og samtidig trakk han tilbake alle Kennedys planer om å frata olje- og våpenindustriens deres makt. Og det er også kjent at Johnson gjorde store investeringer i de bransjene han visste ville gi enorm fortjeneste. Johnsons etterkommere nyter i dag godt av Johnsons enorme formue, i likhet med familiene de aller fleste amerikanske presidentene.

Dagen før mordet på Kennedy i Dallas, ble det avholdt et møte hos en av Texas' mektigste menn, oljemogulen Clint Murchison i hans villa ikke langt fra Dallas. Vi har flere vitner som kan bekrefte dette møtet, og samlingsen besto av de fleste sentrale personene som ønsket Kennedy myrdet, inkludert FBI-lederen, J. Edgar Hoover, ledende personer i CIA, olje- og våpenmoguler, representanter fra den økonomiske eliten, republikaneren Richard Nixon og visepresident Lyndon B. Johnson. Johnsons elskerinne fortalte at Johnson var ekstatisk etter møtet og lovet henne at Kennedy'ene aldri mer skulle få plage ham.

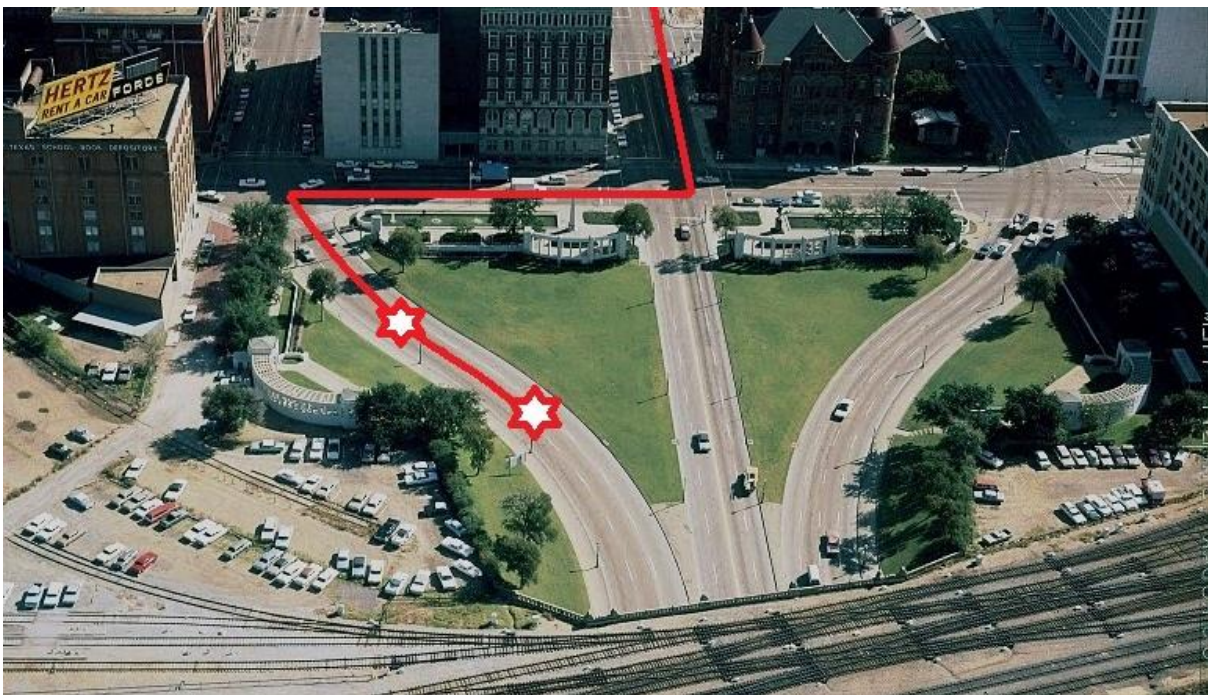
På møtet ble forsamlingen enig om at det beste for USA, var at presidenten ble myrdet, og at attentatet skulle iverksettes som planlagt dagen etter, under bilkortesjen i Dallas. Alle forberedelsene var gjort for at mordet kunne utføres i Elm Street foran The Texas School Book Depository, der CIA-agent Lee Harvey Oswald hadde blitt beordret av CIA til å skaffe seg arbeid, slik at han kunne anvendes som "patsy" og gis skylden som "den enslige skytteren". Skytterlagene var satt sammen og betalt av oljemillionærene, deres plassering i bakholdsangrepet var klar og det var også gjort planer i minste detalj hvordan Lee Harvey Oswald skulle utpekes som den enslige, gale skytteren med kommunist sympatier. I virkeligheten var Oswald en høyt betrodd CIA- og FBI-agent og hadde oppholdt seg som spion for USA i Sovjet i flere år. Men hans opphold der ble nå noe CIA og FBI planla å bruke mot Oswald, for å fremstille ham som kommunist-sympatisør. Dersom amerikansk etterretningstjeneste var overbevist om at Oswald virkelig var kommunist sympatisør ville de selvsagt ikke latt han komme tilbake til USA og få tilbake sitt amerikanske statsborgerskap slik uten videre. Og aller minst ville de latt hans sovjetiske kone få komme sammen med ham inn i USA. Erfarne agenter som har studert Lee Harvey Oswalds livslevned forteller at han har absolutt alt av de kjennetegnene man forbinder med en hemmelig agent.

Bildet over viser hvor skytterlagene var utplassert i Dealey Plaza. Stedet var det perfekte åstedet for et snikmord på USAs president. Etter den over 90 graders svingen fra Houston Street inn på Elm Street var hastigheten på bilen svært lav, og mange vitner fortalte at limousinen nesten kom til en full stopp rett før Kennedy ble truffet av hodeskuddet som satte en endelig stopper for han liv. Presidenten ble beskyttet fra alle kanter. To skytterteam (1 og 3) var plassert i 6. etasje i skoleboklageret, ett team befant seg i andre etasje i Dal Tex bygningen (2), flere skyttere befant seg på den gresskledde kollen (4) og det samme i sydenden av den triple jernbaneovergangen.(5). Et skytterlag skulle også ligge klare med riflene på taket av Dallas County Records bygningen til høyre på bildet, men de ble forhindret fra å komme i posisjon, så ingen skudd ble avfyrt derfra.

Lite visste John Fitzgerald Kennedy om at i alt fem skytterlag, bestående av over 20 snikmordere lå og ventet på at bilen han satt i skulle ankomme Dealey Plaza, og ville skyte mot ham i et kryssild-scenario med skudd fra alle kanter – bakfra, fra begge sider og forfra. Det var utplassert to skytterteam i 6. etasje av skoleboklageret, ett i hver sin ende, ett skytterteam på den gresskledde kollen (the grassy knoll), ett skytterteam i Dal Tex-bygningen, ett skytterteam i Dallas County Records Building(dette teamet kom aldri i posisjon øverst på bygningen og fikk ikke avfyrt noen skudd) og ett skytterteam i det som på engelsk kalles ”the south knoll” eller ”the tripple railroad overpass”. Og skytterne var blant de beste CIA, mafiaen og eksilkubanerne kunne oppdrive. I realiteten var Kennedy dømt til døden idet bilkortesen startet på sin kjøretur fra Lovefield Airport gjennom Dallas. Både film og bilder viser tydelig hvordan Secret Service agentene som skulle beskytte presidenten, blir beordret til å la bilen forbli ubeskyttet. Mordernes planer var lagt ned til den minste detalj, skytterne lå klare i sine posisjoner, og ikke minst var planene klare for å legge skylden på en enslig, ”sinnsyk” skytter, Lee Harvey Oswald, som i realiteten var en meget lojal og hengiven agent for USA og en som elsket USAs president og ville gjøre alt han kunne for å redde presidentens liv. Det gjorde han også ved ett tilfelle. Presidentens planlagte reise til Chicago med tilhørende bilkortese ble stanset i siste liten, takket være en advarsel fra en viss mr. Lee. Det er også kjent at Harvey Oswald forsøkte å advare FBI om komplottet mot Kennedy i Dallas, men advarselen nådde aldri frem til dem som kunne ha reddet presidentens liv.

Men hvorfor er ikke alt det jeg forteller om her kjent gjennom media, verken i USA i Europa eller Norge? Vel, media i USA har et stort ansvar for at sannheten om mordet på deres egen president ikke har blitt kjent. Det var kun i få timer etter mordet at mediene rapporterte fra ulike kilder med ulike opplysninger. Blant ble det fortalt de første dagene at det våpenet som ble funnet i skoleboklageret, var en Mauser. Det ble bevitnet av flere politimenn. Vitner fortalte også om mange skudd fra flere kanter. Men etter få dager ble "sannheten" etablert og all informasjon samkjørt. Våpenet ble nå oppgitt å være en italienskprodusert Mannlicher-Carcano, den var kjøpt på postordre av en viss Alek James Hidell, som myndighetene etterpå "beviste" var Lee Harvey Oswald. I realiteten er Carcano riflen et usedvanlig dårlig våpen, svært upålitelig, treg og vanskelig å lade og ingen kan ha klart å skyte tre dødbringende skudd på så ekstremt kort tid med denne skrøpelige riflen – kun ca seks sekunder. Og om Oswald virkelig var morderen, må han regnes som verdenshistoriske aller dummeste gjerningsmann. Han la altså igjen sitt mordvåpen på åstedet, tre tomhylser, samt "beviser" på at han hadde kjøpt våpenet pr postordre, mens han kunne gått inn i en hvilken som helst våpenforretning og kjøpt en rifle helt uten å identifisere seg. Men Oswald, som var en svært godt trent agent, valgte altså å legge igjen beviser etter seg som utpekte han som morderen?

Bildet over viser president-limousinens rute gjennom Dealey Plaza og hvor bilen befant seg da Kennedy ble truffet, først av et skudd i strupen fra den gresskledd kollen til venstre og deretter fra sydenden av jernbaneovergangen nederst på bildet. Morderne ville ha et dødbringende hodeskudd, og derfor ble det signalisert til sjåføren om å sette ned farten, slik at en av skytterne fra sydenden kunne få tid til å stille inn siktet og treffe presidenten i hodet med en ekspanderende kule som ville få Kennedys hode til å eksplodere. Og skytteren traff, med den følgen at Kennedys hode ble knust og blod, hjernemasse og deler av hodeskallen sprutet ut over bilen, motorsyklistene bak den og ut over veibanen. Egentlig var det høyst merkelig at ikke ruten ble lagt rett forover, uten å ta svingen inn på Houston Street og så til Elm Street, for Kennedy var på dette tidspunktet på vei ut på en høyhastighets

hovedvei. Omveien om Elm Street var perfekt for snikmorderne og ble avgjort i siste liten før bilkortesen startet.

Dessuten hørte svært mange av vitnene langt flere enn tre skudd – men det var på forhånd bestemt at tre avfyrte skudd bakfra skulle være den offisielle historien, og derfor ble det lagt igjen tre hylser. Men etter tre skudd var Kennedy knapt skadet, og derfor ble det skutt flere runder, og det hørte mange av vitnene. Derfor lød minst åtte skudd i Dealey Plaza, og det ble relativt vanskelig å skjule dette for publikum. Det samme med det åpenbare faktum at Kennedy ble truffet forfra, mens den offisielle historien var at han ble truffet bakfra av en enslig skytter, som kun avfyrte tre skudd i imponerende hastighet, og det mens offeret var skjult bak et stor tre. De som utførte den offisielle obduksjonen på bestilling av CIA ved Bethesda Naval Hospital, hadde en svært vanskelig jobb foran seg, med å preparere Kennedys lik slik at det så ut som om han var truffet forfra. Men de som så det ubearbeidede liket ved Parkland Hospital, der Kennedys lik først ble undersøkt, og det var et betydelig antall som så liket, fortalte den usminkede sannheten: Kennedy var truffet forfra både i halsen og i pannen. Han hadde et tydelige utgangssår i nakken/ryggen og et utgangssår, et knyttnevestort hull, i bakhodet etter en ekspanderende kule som nærmest hadde fått hodet til å eksplodere. Deler av Kennedys hodeskalle hang fast kun takket være hodebunnen, og kunne vippes opp og ned. Mesteparten av Kennedys hjernemasse og biter av hodeskallen lå igjen i limousinen eller på Elm Street samt at blodspruten hadde truffet motorsykleistene som kjørte BAK Kennedy. At han ble truffet forfra, bekreftes også av den såkalte Zapruder-filmen som tydelig viser at Kennedy blir slått bakover idet hodeskuddet treffer. Å påstå at dette skuddet kom bakfra, fremstår som meningsløst! Kennedys hjerne ble stjålet, påstår noen. Sannheten er vel heller at hodeskallen som eksploderte fikk Kennedys hjerne til å bli spredd utover Elm Street. Likevel ble ikke området avsperrert slik det var er og fast prosedyre for et åsted. En oppsiktsvekkende unnfalighet fra Dallas-politiet, som strider mot alt som finnes av politiinstrukser! Kan det bevises tydeligere at Dallas-politiet var involvert i komplottet? Det sies at selv flere dager etterpå kunne folk finne biter av Kennedys hodeskalle på åstedet!

Da det sto frem en person svært tidlig i etterforskningen, James Tague, som kunne dokumentere at han nesten ble truffet av ett av skuddene, måtte etterforskerne dessuten dikte opp det som må være den mest usannsynlige historien om hvordan en kule kan skifte retning opp til flere ganger, gå opp og ned, til siden og tilbake igjen, slik at historien om tre skudd mot presidenten kunne opprettholdes. Alle som vil ha seg en god latter, anbefales å lese historien om "the magic bullet". Verre tøys er det sjelden man hører fra ansvarlige myndigheter og etterforskere. At dette tøysset ble akseptert av myndighetene, etterforskerne, mediene og publikum, sier mye om hvor usedvanlig lett det var å få alle til å akseptere den offisielle historien om tre skudd bakfra.

Heldigvis dukker det stadig opp nye vitner og stadig nye opplysninger fra personer som først i ettertid har våget å stå frem med sine opplysninger om Kennedy-mordet. Det var vel kjent i tiden etter mordet på Kennedy at den sikre død ventet alle dem som sto frem og vitnet om

hendelser som gikk på tvers av den offisielle historien. Og mange titalls "uforklarlige" dødsfall kan i ettertid knyttes til mordet på Kennedy.

Jeg vil i særdeleshet peke på to svært troverdige og sikre vitner. I særdeleshet gjelder det [Judyth Vary Baker](#), som har skrevet to bøker om sin og mange andres rolle i det som gikk forut for mordet på Kennedy. Hun var Lee Harvey Oswalds elskerinne i perioden før mordet og samarbeidet med ham i New Orleans der hun som kreftforsker var engasjert i et prosjekt for om mulig å utvikle kreft som biologisk våpen, og Lee Harvey Oswald var observatør av eksperimentene på vegne av CIA. Kreftcellene som ble utviklet, var tiltenkt å anvendes som et mordvåpen på Fidel Castro, og Oswald var i Mexico for å overlevere dette avanserte biologiske våpenet. Men mottakeren dukket ikke opp, i følge Vary Baker.

Det bør ikke overraske noen at USA drev med slike forsøk. De hissige og høypotente kreftcellene ble for øvrig etter all sannsynlighet anvendt til injeksjoner av Jack Ruby, mafia-mannen som måtte ordne opp i de mislykkede forsøkene på å myrde Lee Harvey Oswald før han ble arrestert i live, og skjøt han på direktesendt TV. Meningen var selvsagt at Oswald skulle skytes idet han "motsatte seg arrest", men det mislyktes åpenbart, så Ruby måtte fullføre det de arresterende politimennene hadde mislyktes med. Og så måtte Ruby selv tas av dage. Han døde i fengsel i løpet av få år av kreft.

Judyth Bakers bøker er særdeles overbevisende, og inneholder massevis av dokumentasjon som beviser at hennes historie er sann. Hun snakket med Lee Harvey Oswald kun få dager før hans død, og hun forteller at han var fullt klar over at hans liv var i stor fare. Men han visste også at både hans kone og deres barn kom til å bli drept om han trakk seg. Men han forsøkte å avverge mordet inntil det siste ved å varsle FBI.

Det andre meget troverdige vitnet som har stått frem, er mafiamedlemmet Roderick A Mackenzie III, som har skrevet en svært overbevisende bok med tittel "[The men that don't fit in](#)". Mackenzie var et mafiamedlem på lavere nivå - som utførte viktige oppgaver for mafiaen, uten å vite særlig mye om deres aktiviteter. Blant annet var han en svært dyktig dokumentforfalsker og produserte alt mafiaen måtte ønske av falske ID-kort og lignende. I tiden før mordet på Kennedy, fikk Mackenzie i oppdrag å organisere et såkalt "safe house" i Dallas, uten at han fikk vite noe om hva dette skulle brukes til. Et "safe house" er et skjulested for mafiaen i forbindelse med en aksjon, og alle spor ble slettet etter at aksjonen var overstått. Mackenzie var vant til å utføre sine oppdrag uten å stille noen spørsmål, og opprettet skjulestedet i Dallas. Han observerte hvem som kom og gikk og hvem som bodde på de ulike rommene i dagene rundt den 22. november 1963, og han fikk også i oppdrag å observere på det sykehuset der Kennedy var blitt obdusert etter drapet, for å varsle til mafiaen om noen stilte mistenkelige spørsmål. I så fall ville personene bli kraftig advart eller myrdet av mafiaen, slik de gjorde med alle som sto frem i offentligheten og stilte seg tvilende til teorien om "the lone nut".

Mackenzies bok inneholder svært mange viktige detaljer omkring mordet på Kennedy, og det skyldes særlig at en av de ansvarlige for skytterteamene, visepresident Lyndon B. Johnsons gode venn og "hitman", Mac Wallace, avslørte viktige detaljer omkring mordkomplottet i fylla til Mackenzie. Alle disse viktige opplysningene forteller han om i sin bok. Balnt mafiaen

gikk mordplanene under navnet ”the hit parade”. ”The big event” var også et uttrykk som ble anvendt for å omtale mordet blant de involverte.

Men Vary Baker og Mackenzie er ikke de eneste nye vitnene om Kennedy-mordet. Det er flere som etter hvert våger å stå frem og fortelle hva de vet. En av skytterne i skoleboklageret, [Loy Factor](#), har også innrømmet at han var der og at han skjøt mot Elm Street, men ikke ønsket å myrde presidenten. Det forklarer hvorfor et antall av skuddene ikke fremstår som reelle forsøk på å treffe Kennedy men traff asfalten og gresset ved siden av limousinen. Noe som støtter opp under Mackenzies fortelling er at fingeravtrykkene til Mac Wallace er funnet på en av pappeskene i ”The Snipers Nest” i sydenden av skoleboklageret, der det var bygget opp et skjulested ved hjelp av tomme pappesker. I følge Mackenzie spilte Wallace en svært viktig rolle i mordkomplottet som ansvarlig for sammensetningen av skytterlagene.

Judyth Baker arrangerer hvert eneste år en konferanse i Dallas på dagene for det grufulle mordet på USAs president, og konferansen har svært høyt utdannede og innsiktsfulle personer. Mange av dem er blant det ypperste USA kan presentere av vitenskapsmenn- og kvinner. Maktelitens avvisning av disse personene som useriøse tilhengere av lettvinne konspirasjonsteorier, holder simpelthen ikke mål. Det er på tide at USA og verden får vite sannheten om hvordan det amerikanske etablissementet fikk John F. Kennedy ryddet av veien. Og etablissementet inkluderer visepresident Lyndon Baines Johnson samt politikerne rundt ham, CIA, FBI, våpenindustrien, oljemillionærene, Secret Service, mafiaen og eksilcubanere.

Og av amerikanske presidenter som enten medvirket til eller kjente til mordet, kan jeg nevne, foruten Lyndon B. Johnson, George W. Bush, som var CIA ansatt i 1963 og sannsynligvis spilte en viktig rolle i organiseringen av drapet, Richard Nixon, Gerald Ford og George Bush jr. Det finnes filopptak og fotografier som etter all sannsynlighet viser Bush junior i Dealey Plaza under mordet. Og hans far må vel være det eneste mennesket i USA som ikke ”husker” hvor han befant seg da mordet fant sted. President Gerald Ford spilte en viktig rolle i å skjule sannheten om mordet ved sin deltagelse i Warren Kommisjonen, som kun hadde en eneste oppgave: Å tilsløre alt av realiteter vedrørende mordet.

Jeg anbefaler også min egen utredning av mordet på Kennedy, [Landet som drepte sin leder](#) – som var resultatet av et halvt års intens forskning, der jeg kom i kontakt med mange av USAs fremste forskere på Kennedy-mordet. Etter min mening tyder alle bevisene på at Kennedy først ble truffet av et skudd i halsen fra en av skytterne bak ”the picked fence” på ”the grassy knoll”, altså forfra, mens hodeskuddet, som definitivt tok livet av presidenten, ble avfyrt fra ”the south knoll” – sydenden av ”the tripple overpass”, også forfra. Her bygger jeg blant annet på den nå avdøde, meget respekterte rettsmedisineren [Sherry Fiester](#), som har analysert Kennedys hodeskader basert på sin meget omfattende erfaring som rettsmedisinsk ekspert. Mange Kennedy-forskere tror hodeskuddet kom fra ”the grassyl knoll” fordi Zapruder-filmen viser at Kennedy først blir kastet bakover og deretter faller til venstre. Men dersom skuddet hadde kommet fra høyre side foran Kennedy, ville han etter min mening blitt kastet bakover og mot venstre *samtidig*. Men det er ikke det som skjer. Han blir kun kastet bakover av skuddet, og det tyder på at skuddet kom fra venstre foran Kennedy, altså fra ”the south knoll”,

fordi han på det tidspunktet satt vendt til venstre etter skuddet i halsen. Først etter at kroppen var livløs, falt Kennedy mot venstre, og det på grunn av hans posisjon i bilen, etter min mening.

Som avslutning, vil jeg gjerne igjen knytte mordet på Kennedy opp mot hvordan det amerikanske etablissementet forsøker å knekke president Donald Trump med absolutt alle midler. Jeg tør våge den påstanden at dersom Trump hadde vært president i 1963, ville etablissementet ikke nølt med å få ham myrdet. Og de hadde hatt alle midler til rådighet for å skyldte mordet på en enslig, gal skytter, slik de gjorde ved flere av mordene f eks på John F. Kennedy, Robert Kennedy, Martin Luther King, Bob Marley, John Lennon, John F. Kennedy jr. og sikkert mange, mange flere.

Jeg foreslår at i dag, på årsdagen for det fryktelige mordet på John F. Kennedy, alle minnes de uskyldige ofrene for det grusomme mordet på USAs president, John Fitzgerald Kennedy, den uskyldige Lee Harvey Oswald, som ikke avfyrte et eneste skudd, samt alle de andre uskyldige menneskene som ble brutalt myrdet, kun fordi de valgte å stå frem med sannheten.

Oslo, 18.11.19

Sverre Avnskog